

Sygn. akt: I C 667/23

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sławomir Szubstarski
-----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 grudnia 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko W. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. M. kwoty 582,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 219,57 zł za okres od dnia 18.11.2021 r. do dnia zapłaty, od kwoty 363,00 zł za okres od dnia 27.08.2021 r. do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty składki z tytułu umów ubezpieczenia. Powód wysłał do pozwanego wezwania do zapłaty, jednak pozwany nie uścił należności do dnia wniesienia pozwu.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie albowiem dowody zaoferowane przez powoda, pomimo że niezakwestionowane przez pozwanego, nie były wystarczające do poczynienia niewątpliwych ustaleń faktycznych.

Dochodzone powództwem w niniejszej sprawie roszczenie powód wywodzi z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Stosownie do treści art. 805 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z art. 26 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem art. 27. W myśl tego ostatniego przepisu umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych na czas krótszy niż 12 miesięcy, zwaną dalej "umową ubezpieczenia krótkoterminowego", można zawrzeć, jeżeli pojazd mechaniczny jest:

- 1) zarejestrowany na stałe, w przypadkach określonych w ust. 2;
- 2) zarejestrowany czasowo;

- 3) zarejestrowany za granicą, jeżeli zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 28 lit. c ustawy o działalności ubezpieczeniowej państwem członkowskim umiejscowienia ryzyka jest Rzeczpospolita Polska;
- 4) pojazdem wolnobieżnym określonym w art. 2 pkt 10 lit. b);
- 5) pojazdem historycznym;
- 6) pojazdem do jazd testowych.

Zgodnie z ust 2 przywołanego przepisu umowę ubezpieczenia krótkoterminowego na czas nie krótszy niż 30 dni, w odniesieniu do pojazdów mechanicznych zarejestrowanych na stałe, może zawrzeć podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą na pośredniczeniu w kupnie sprzedaży pojazdów mechanicznych lub polegającą na kupnie i sprzedaży pojazdów mechanicznych, w zakresie pojazdów przeznaczonych do kupna lub sprzedaży.

Z przedłożonych przez powoda wydruków zatytułowanych „potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia do polisy” wynika, że pierwsza z umów miała zostać zawarta na okres około 8 miesięcy, od dnia 21 września 2021 roku do dnia 27 maja 2022 roku, natomiast druga na okres około 6 miesięcy, od dnia 22 sierpnia 2021 roku do dnia 25 lutego 2022 roku (k. 15 i 16). Żaden ze złożonych przez powoda dowodów nie potwierdza natomiast okoliczności uzasadniających zawarcie umów na okres krótszy niż 12 miesięcy. Brak również jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego wolę pozwanego zawarcia takich umów. Powód nie dołączył do pozwu wniosku pozwanego o zawarcie umowy ani dowodu, iż polisy zostały wznowione automatycznie. Nie wykazał również, by pozwany otrzymał dokument potwierdzający zawarcie umów ubezpieczenia czy posiadanie przez pozwanego przedstawionych polis ubezpieczeniowych. Nie mogą stanowić takiego dowodu pisma informujące o zaległej składce (k. 13 i 14) albowiem brak jest dowodu doręczenia pozwanemu tych pism.

Wygenerowane elektronicznie pisma, nie zawierające podpisu, nie mogą być uznane za dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. Elementem konstytutywnym dokumentu prywatnego i urzędowego jest m.in. podpis. Wydruki komputerowe mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym jako „inny środek dowodowy”, przewidziany w art. 308 k.p.c. i art. 309 k.p.c. Brak jednak podstaw do uznania, że oświadczenie, zawarte w takim wydruku jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Ten środek dowodowy świadczy jedynie o istnieniu zapisu komputerowego określonej treści w chwili dokonywania wydruku. (por. B. Kaczmarek-Templin, Moc dowodowa dokumentu elektronicznego w postępowaniu cywilnym, M. Praw. 2008, nr 5, str. 248 i nast.; D. Szostek, M. Świerczyński, Moc dowodowa dokumentu elektronicznego w postępowaniu cywilnym, M. Praw. 2007, nr 17, str. 935 i nast.)

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód powinien wykazać zasadność powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesy obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast wątpliwości istniały na tle

niezgodności postanowień umowy z przepisami ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odnośnie okresu zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W ocenie Sądu powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających zawarcie umowy ubezpieczenia pomiędzy stronami, a w konsekwencji istnienie wierzytelności powoda przeciwko pozwanemu o zapłatę składki ubezpieczeniowej.

Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.